

Rettelser og Tilføjelser.

6. R. II, 686. Dr. med. Nicolaus Bachendorphius er vistnok den »N. Bachenderup«, som for 1592—93 findes indskrevet i Kommunitetets Matrikel (H. F. Rordam, Hist. Saml. og Studier III, 344). I *Deliciæ quorundam poetarum Danorum*, udg. af Fr. Rostgaard, I, 101 ff. findes et Digt af Henricus Albertius »ad Dominum Nicolaum Bachendorphium, Med. Doctorem, Practicum Heidelbergæ, ante decennium in paternis ædibus Præceptorem, nunc hospitem colendum, in die Natali 1608«. Den 27. Marts 1612 indskrev Bachendorph sig i Heidelberg i Præsten Frederik Andersen Klynnes Stambog (Ny kgl. Saml., 8°, 381 f.), idet han tilføjede disse Linier: »Experientia difficilis, Recordatio v. jucunda«.

6. R. III, 45 f. Biskop Engelstof's Ytringer i Anledning af Præsten Johannes Clausen i Ryslinge om, at det er meget humant »at befordre dem, der ere under Tiltale«, maa forstaas paa Baggrund af, at Clausen med flere andre Præster var sat under Tiltale for deres Deltagelse i

Ordinationen af Frimenighedspræst Cornelius Appel den 30. Juli 1874 (jfr. Hans Kau, Cornelius Appel S. 75 ff. og Johanne Lange i »Af de Ædles Æt«, 1939, S. 133—34). Da Sagen først endtes ved en Højesteretsdom den 18. April 1877, var det naturligt, at Engelstoft anf. Sted 1876 kunde tale om »Processens Uendelighed«. (Pastor H. Grønvold, Snodstrup).

6. R. III, 114 ff. Den her omtalte Christen Borch († 1912) er senere blevet gjort til Genstand for en udførlig biografisk Studie af Johannes Borch: »Christen Frausing Borch« (Særtryk af »Den jydsk Slægt Borch«, 1940).

6. R. III, 165 L. 15 f. o. Christen Børnum, læs Christen Børdum.

6. R. III, 182 f. Hr. Jens Olsen i Viksø fik 14. (21.) Juli 1551 Livsbrev paa Kronens Part af Tienden af Viksø Sogn (Kancelliets Brevbøger 1551—55, udg. af C. F. Bricka, S. 60). Dette staar utvivlsomt i Forbindelse med hans Afgang og stadfæster saaledes Opfattelsen af Aaret 1551 som det rette Udstedelsesaar for det aftrykte Dokument. (Pastor emer. L. Vesten).

6. R. III, 286, Note 7. Provst J. Schmidt, læs Fr. Schmidt [Sognepræst i Himmelev].

6. R. III, 308. Lensgreve E. C. Knuth var under 23. Februar 1866 blevet anmodet om at ville ledsage Kronprinsen paa en Rejse i Europa.

6. R. III, 315, Note 2. Til de her nævnte nyere Skrifter om D. G. Monrad, især som Biskop, kan føjes: Martin Attrup, En Landsbydegns Erindringer, 1938, S. 53—57. Jvfr. ogsaa Asger Nyholm i Dansk teologisk Tidsskrift IV, 152—80.

6. R. III, 345, 377 f. Med Hensyn til D. G. Monrads Forhold til Præsten A. Christiani i Nysted kan jævnføres »Minder fra gamle grundtvigske Hjem«, VII, 149—50.

6. R. III, 363 (og III, 83—84). Med Hensyn til Fischers Bemærkning om Lavrids Nyegaards Personlighed og Stilling kan jævnføres den sidstnævntes Indtryk fra en Audiens hos Ministeren 1878 (Lavrids Nyegaard, Vilhelm Birkedal III, 2, S. 141).

6. R. III, 382. Seminarieførstander, Dr. phil. Arne Møller har udtalt sig mod Sandsynligheden af — som angivet i Note 3 —, at hans Fader, daværende Sognepræst i Sønder Velling Theodor Møller († 1934) skulde have følt sig kaldet til at arbejde paa en revideret Udgave af Alterbogen. Skønt Fischer udtrykkeligt skriver Møller i Sønder Velling (aaenbart modsat Øster og Vester Velling, begge i Middelsom Herred), maa dette da være en dobbelt Fejl fra hans Side, og han maa i Virkeligheden sigte til Præsten i Øster Velling—Helstrup—Grensten, siden i Gadstrup—Syv, Søren Christian Müller (1821—1906), der skal have udarbejdet et dog ikke udkommet Udkast til en revideret Alterbog (jvfr. Sofus Elvius, Danmarks Præstehistorie i Aarene 1869—1884, S. 139).